

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK. GRIFFIER: W. VAN LUTTERVELT. REDACTEUREN: A. H. BLOM
G. H. W. MEEDER — R. RADEMAKER — H. SALM.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 6.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA).

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 101
18^E JAARGANG 1 MAART 1946 4 BLZ. No. 14

REDACTIONEEL

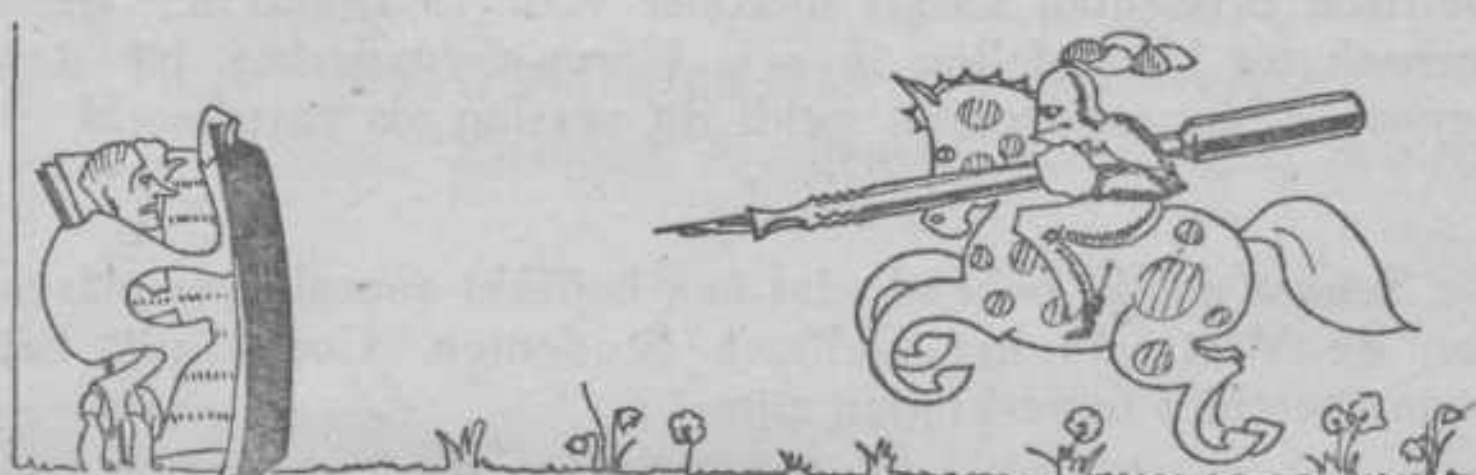
Natuurlijk hebt U een gegronde reden om naar het Apollobal te gaan: als het niet Uw echtgenoot is, die U er toe aanspoort (ondanks het overbelaste huishoudbudget — een mensch moet toch af en toe wát hebben), is het Uw dochter. Maar vraag nu eens aan den man, die naast U aan de leestafel zit, waarom hij naar het Apollobal gaat, terwijl hij feitelijk geen geld, geen tijd en geen aardig meisje heeft en de rest van zijn vrienden vrijwel unaniem thuis blijft. Of neen, vraag het maar niet ook, want hoogstwaarschijnlijk houdt hij zich groot en durft hij U niet te vertellen dat het zoo vervelend staat om niet mee te doen; je erkent dan immers zèlf in feite buiten het Corpsverband te staan. Dan kun je nog beter bedanken.

Bijna vier maanden geleden is het nu dat het Zotje, na eenigen tijd in verontwaardigde onrust te hebben verkeerd, uit zijn schuilplaats in de koelemmer sprong om daarna de redactieleden een glaasje aan te bieden en een van zijn zeldzame, doch altijd gloedvolle speechjes te houden. Er is bij die gelegenheid veel gesproken en vele dronken werden uitgebracht, want het zou nu weer goed worden. Niet dat iedereen verwachtte een reïncarnatie van alle oude vormen; dit werd door velen zelfs niet wenschelijk of mogelijk geacht. Waar wèl op werd gehoopt, dat was op een herleving van de oude sfeer en mentaliteit, van de geestesgesteldheid die elke ware samenleving kenmerkt.

Bijna vier maanden geleden is het nu dat voor het eerst sinds langen tijd weer een Spiegel omhoog werd geheven door een Redactie, die nog vagelijk hoopte eens ondersteund te zullen worden door anderen, door gansch een Corps, opdat elk lid elke week zich afgespiegeld zou zien tegen den harden impermeabelen achtergrond van een totale gemeenschap.

Wee, wee over dit corps, want het is een verzameling van corpjes, van geïsoleerde kamertjes met de zinspreuk: „Ieder voor zich en De Spiegel voor ons allen”. En niemand beseft nu thans hoe waar het is dat de Redactie, meer dan ooit te voren, voor zichzelf schrijft, dat haar stem slechts door haarzelve wordt verstaan en buiten de redactiekamer duidelijk doch vergeefs klinkt in de woestijn der n-1 cactuscorpjes. Komt tot Uzelf en laat zien wie Gij zijt, of verdwijnt! Enfin, tot ziens dan maar op het Apollobal.

Ach.

LITTERAIRE KRONIEK

De Sneeuwpop.

Een onafgebroken stroom zware vlokken daalt op het stille stadje neer, eerst tastend en zoekend, later — als de eerste vlokken zich genesteld hebben in de groeven van muren en op de raamkozijnen — legt Koning Winter zijn majestueus, witsatijnen kleed over de slaperige huisjes. Scherpe lijnen vervagen, vormen verdwijnen. Alles is egaal wit, sneeuw wit en de rust is even zwaar als de last die de dakpandaken moeten dragen.

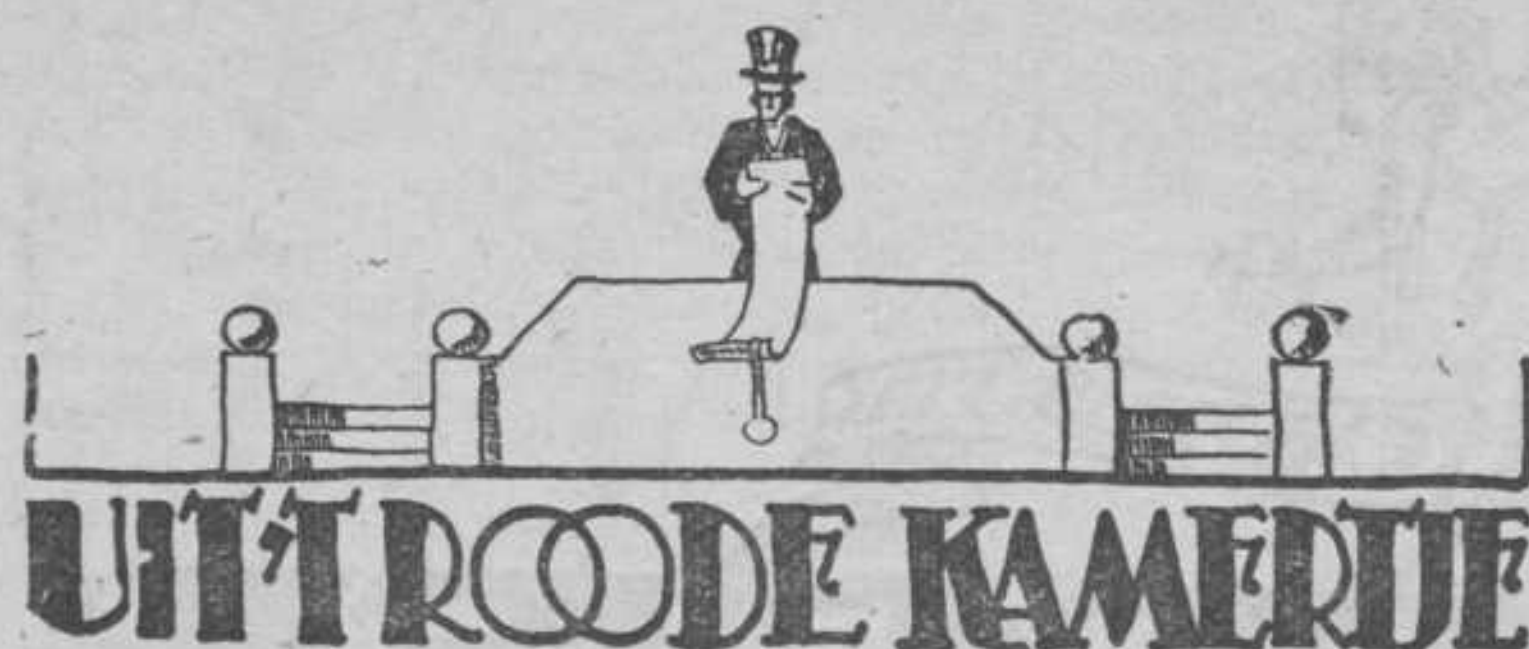
Het is nacht. Een late wandelaar haast zich naar huis, slechts nu en dan weerkatsen doodsche huizenrijen de snerpande voetstappen. Dan is de straat weer leeg en zij wacht gedwee op de morgenstond, die meer leven in de brouwerij zal brengen. Als het half drie is verlaat ik het kleine groepje, dat bij het gouden hek pleegt achter te blijven. Op de stoep zak ik direct tot mijn enkels in de sneeuwlaag en tevergeefs tracht ik de sneeuw die mijn schoenen binnendringt te verwijderen. Dan sla ik links om en kom als spoedig drie agenten tegen, die grinnikend en druk pratend mij passeeren; één kijkt er nog om en ik hoor een paar honderd meter voor mij een troepje menschen luid praten en lachen.

Nieuwsgierig wandel ik door. Het geluid sterft weg en ook de drie politionele silhouetten lossen zich op in de witte duisternis. En dan sta ik plotseling vis-a-vis met een levensgrote sneeuwpop midden op de Phoenixstraat. Er zijn hier kenmerklijk vaklieden aan het werk geweest: een markante kop, een keurig Grieksche neus en ook het bovenlichaam is goed geproportionneerd. De sneeuwpop heeft geen pijp in zijn mond; die zou hem ook misstaan, beter ware hem een citer in de armen gegeven en ik zou hem Apollo gedoopt hebben. Wat mij direct opviel was de gespannenheid en de zielsverrukking die op het sneewgelaat te lezen stonden. Men zou zich kunnen voorstellen dat hier een contereitsel gemaakt was van iemand die druk bezig was een meesterwerk te verrichten of al zijn fysieke potentie sublimerde tot een soort suprême manifestatie.

Hoe spijtig dan ook te moeten constateeren, dat onverlaten in een redeloos vandalisme deze sublieme schepping van een onbekende maestro in den loop van den nacht vernielden en aan vertrapping prijsgaven?

R.

844A

Reunie, verbonden aan de 98sten Dies Natalis van het Delftsch Studenten Corps.

De Senaat doet een dringend beroep op alle leden om voor 22 en 23 Maart a.s. slaapgelegenheid voor Reunisten af te willen staan.

Diegenen, die slaapplekken beschikbaar hebben, worden verzocht, dit bij den Archivaris van den Senaat op te geven. De Senaat verwacht van alle leden een zoo groot mogelijke medewerking.

* *

De Senaat maakt bekend, dat het verslag van de Commissie van Verificatie en Decharge vanaf Maandag 4 Maart, gedurende 14 dagen in de kleine Bibliotheek van de Sociëteit „Phoenix” ter lezing ligt.

Indien volgens Hoofdstuk VII art. 3 van de Wet van het Delftsch Studenten Corps hierover voor 19 Maart a.s. geen verzoek tot behandeling in een Corps-vergadering bij den Senaat is binnengekomen, geldt dit verslag als vastgesteld.

* *

De Senaat maakt bekend, dat een beperkt aantal exemplaren van de Wet van het Delftsch Studenten Corps uit het Senaatsarchief te verkrijgen zijn.

Namens den Senaat,
W. H. VERLOOP, Secretaris.

Sociëteit Phoenix.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCH.

- G. Achterberg — Sintels.
M. ter Braak — Journaal 1939.
A. den Doollaard — De partisanen.
M. L. Doudart de la Greé — Vae Solis.
A. van Duinkerken — Wereldhistorie per post.
C. Eggink — Het schiereiland.
E. Hoornik — Doodenherdenking in Dachau.
L. Huizinga — Hieronymus.
H. de Man — Heilig Pietje de Booy.
H. Marsman — Verzamelde gedichten.
M. Mok — Verzen van Nederland.
A. van Schendel — De Nederlanden.
M. H. Székely-Lulofs — Onze bedienden in Indië.
C. Vanèl — „Boeven”, die ik gekend heb... en hun bewakers.

- M. Vasalis — Parken en woestijnen.
Vercors — De stilte der zee.
S. Vestdijk — De nadagen van Pilatus.
S. Vestdijk — Het schuldprobleem bij Dostojewski.
Th. de Vries — Eros in hinderlaag.
C. van Wessem — Slauerhoff.
L. Zielens — Alles wordt betaald.

II. FRANSCH.

Hommages des écrivains étrangers à Paul Valéry.

III. ENGELSCH.

- Cl. Day — Life with father.
Th. R. St. George — c/o Postmaster.
R. de Roussy de Sales — The making of to-morrow.

V. VERTAALDE WERKEN.

S. Salminen — Katrina.

VI. GESCHIEDENIS.

- H. Denny — Behind both lines.
Mr. A. C. D. de Graeff, e.a. — Van vriend tot vijand.
J. C. Grew — Ten years in Japan.
A. Kroese — Neerlands Zeemacht in oorlog.
H. A. Lunshof — Engeland.
F. Pratt — Zeeslagen in den Grooten Oceaan.

VII. LAND- EN VOLKENKUNDE, REISBESCHRIJVINGEN.

- D. H. Huizinga — De stad der grachten.
A. C. Metzelaar — Europa ahoi!

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

- Prof. Dr J. Huizinga — Geschonden wereld.
Mr M. W. Scheltema — Het nieuwe Nederland.
Prof. W. Schubart — De komende Europeesche mensch.
Prof. Dr J. Tinbergen — International economie coöperation.
Prof. Dr J. Tinbergen — De les van dertig jaar.

IX. SPORT.

- G. A. Abendanon, e.a. — Gedenkboek der studenten roeisport en van den Nederlandschen Studenten Roeibond (1883—'32).

X. KUNST EN GESCHIEDENIS.

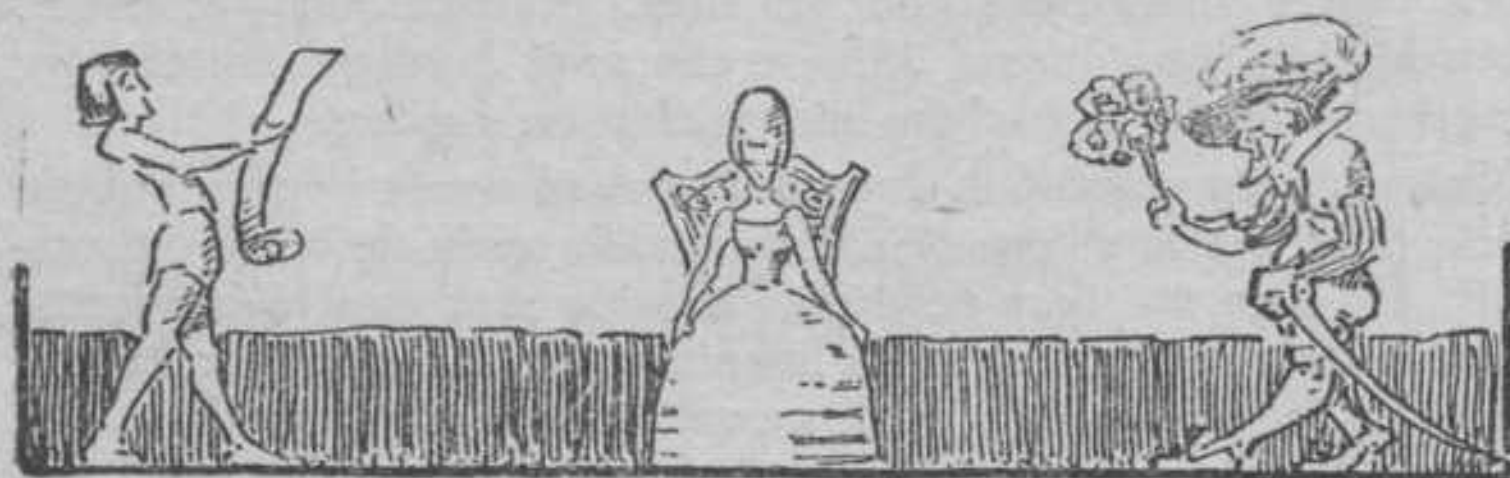
- Dr A. W. Bijvanck — De kunst der oudheid.
Mr M. F. Hennis — J. B. Jongkind.
Prof. Dr F. van Thienen — Pieter de Hoogh.

XII. GODSDIENST EN WIJSBEGEERTE.

- B. Russell — Opvoeding en de moderne samenleving.

XIII. PRENTWERKEN, BROCHURES.

- L. J. Jordaan — Nachtmerrrie over Nederland (De Groene).
H. Pieck — Buchenwald.
J. H. Brouwer e.a. — De vernieuwing der universiteit.
Prof. Dr G. C. Heringa e.a. — De taak der universiteit.
Dr A. W. J. Hoitink — Reformatie van de universiteit?
Observator — Een nieuwe studentenwereld.
J. H. Reynders — De wisseling in het opperbevel van Land- en Zeemacht in Februari 1940.
Prof. Mr M. P. Vrij — Stijl en statuut der studentenwereld.

FEUILLETON

Helledans.

(Resumé van het voorafgaande: Jasper en Aquarel, twee aesthetici, pogen een grootsch plan te volvoeren (het bekende geval van de Helledans). Bij de studenten die hen helpen is ook een zekerer Arie Westra, waarmede ze net gedrieën gearriveerd zijn bij de slotuitvoering van Ruardi, académie de danse. Arie is gepraeoccupeerd door Fietje, de dochter van een veeboer.)

Goddank behoeft het verhaal nu niet meer vaag te zijn, want de gegevens en bronnen van dezen laatsten avond zijn

zoo talrijk, dat we gerust uitvoerig kunnen zijn. Trouwens ik ben er den laatsten tijd hoe langer hoe meer van overtuigd, dat de rol van een historieschrijver zeer subjectief is. Ik meende eerst, dat hij maar hoefde te vermelden wat waar was. Maar nu weet ik beter en reeds verhuisden al mijn archieven naar de reserve papiervoorraad van de kachel, waaruit ik tot nu toe zoo angstvallig mijn laatste Spiegel trachte te redden.

Het was een schitterende lenteavond. Een avond waarvan dichters spreken, de mond vol van seringen, schemering en zeer schoone, zéér schoone vrouwen. Het lichtblauw glanzen van de grachten tegen de zwarte silhouetten der op elkaar steunende oude huisjes deed iederen beschouwer vrede vinden in eigen hart en weinig duidde er op dat zoo-veel onheil zou geschieden, dienzelfden avond nog...

Er ging veel om in het stadsje. Merkte men niet talrijke groepjes pratende menschen op, dan was het toch wel opvallend hoevele drukke gesprekken uit de open ramen klonken. Opgewonden stemmen, door elkaar, soms onderbroken door gerinkel van glaswerk, als er met de vuist krachtig op een tafeltje werd geslagen. En de intensiteit van deze gesprekken nam nog toe naarmate het later en later werd, zoodat inderdaad omstreeks middernacht de vergelijking met een bijenkorf tegen den uitzwermtijd niet mank ging. Op andere punten evenwel had de drukte, de ongedurigheid een geheel ander wezen.

Onderzoekers.

Vele onderzoekers, geleerden, filosofen, technici en ook eenige professoren hebben zich eens — het zal omstreeks 1920 geweest zijn — bezig gehouden met het probleem hoe aan de dreigende verdorring van de jonge wetenschapsbeoefenaren een enkele paal en perk te stellen. Zij kwamen tenslotte tot de conclusie dat de a.s. doctoren en ingenieurs veel te weinig wisten. Derhalve besloten de hoogleraren om voortaan aan die hoogeschole en universiteiten, waar zij niet thuis hoorden, generalissima te geven. Het was een tijd vol antimilitaristische klanken en de titel van deze extracolleges werkte dan ook als een been op een hond.

De gevolgen bleven dan ook niet uit: de curven betreffende het aantal afgelegde examens en tentamens die, zooals bekend, geregeld worden bijgehouden op de groote graphieken in de geheime kamer van den rector, naderden asymptotisch tot den tijd-as. Toen in deze situatie gedurende een vrij lange periode geen verandering was ingetreden, besloten rector en assessoren een bijeenkomst van den Academischen Senaat uit te schrijven. En hoe gaat het, van een vergadering komt een vergadering. De zaak bleef dus voorloopig zooals hij was.

Inmiddels — „wij schrijven Februari 1921” — vroeg nog een ander probleem van belang de aandacht der studenten: het jonge Haagsche Studenten Corps wenschte toegelaten te worden tot de B.S.V. van alle corpora. Vanzelfsprekend werd aan dit verlangen een aantal vergaderingen gewijd. Om de sfeer weer te geven, die daarin heerschte, zij het mij toegestaan enkele passages uit een oud notulenboek aan te halen (zonder namen te noemen uiteraard):

- Mijnheer A: Corpossociologisch beschouwd, kan worden geconstateerd dat de nabootsing een groot aantal mores in stand houdt; zij is een cultuurconserveerende kracht van de eerste orde.
- Mijnheer B: Uit hetgeen de president zooeven zeer juist opmerkte over fatsoen, gewoonte, traditie en geweten, komen ons tertiaire normen tegemoet, met behulp waarvan....
- Interruptie: Pardon, het corps kent gewetensvrijheid, geen godsdienstvrijheid.
- Mijnheer A: Ik ben van meening dat wanneer de frivole modus, die het H.S.C. zich thans nog aanmeet, tot een groote schertstoonladder (Mijnheer de president, dit méén ik) kan worden omgebouwd, er veel meer kansen op een gezonde ontwikkeling bestaan.
- Mijnheer C: Bravo! Immers, de corpora zijn ontologisch onderscheiden, doordat het eene inhoudt, wat in het andere niet gevonden wordt.

Bij de feestzalen van Ruardi zoemden ook talloze stemmen, maar hier niet zoo kwaadaardig; of werden we toch nog beïnvloed door het spiegelen van de veelkleurige lampions boven het gladde water? Hier kon men Jasper zien vanaf het terras, dat leeg was omdat ieder naar binnen scheen gelokt. Door de geopende terrasdeuren duidelijk zichtbaar zat hij op een kostelijke zetel van eikenhout met op de hoge rugleuning twee groote gouden fazanten; hun lange blauwe staarten kleurden opzettelijk — en dat was het werk van Aquarel — bij de twee safieren gespen op zijn schouders.

Koning van het feest, knikte hij ieder bemoedigend toe en zwaaide met zijn scepter, opdat het zoover zou komen. „Lets come to the point”, prevelde hij, plotseling schor. Hoe kostelijk en kostbaar was het leelijke gebouw overigens veranderd! Hier zat heusch wel meer achter dan een onnoozele f 200.— voor Ruardi.

Allemachtig, een heele marmeren vloer laten aanleggen en die groenglazen zuilen met aluminium hoofdstellen, die beschilderingen met lichtgevende verf, die vanuit verborgen hoeken met ultraviolet licht bestraald werden.... het moet kapitalen hebben gekost! En dan al die prachtige costuums, die op het teeken van Jasper aan het licht kwamen.

Ach, nu bevangt weer den onnoozelen schrijver zijn onmacht. Kon hij u maar weergeven wat aan hem passeerde — in verbeelding — aan muziek, tule kleren, werveling van

Mijne Heeren ridders van de Koffyevlagh.

Ondanks Uzelve hadden ook wij nog een zeker respect voor oude tradities en gebruiken, zooals die, volgens gerucht, om het symbool van de Koffyevlagh zweefden. Diep was dan ook onze teleurstelling en groot onze droefheid toen duidelijk werd dat deze, onze illusie, in rook zich moest oplossen. Immers, het is een goed gebruik dat, wanneer men iemand uitdaagt, men aan zijn tegenstander de keuze laat van het wapen. Niet alzo handelt gij, ridders van de Koffyevlagh. Edoch, wij namen de goede wil voor de slechte daad en compareerden op overeengekomen dag en stonde ter sociëteit, in de verwachting dat U dit eveneens zoudt doen. Helaas, bleekt gij U zich niet formidabel genoeg te achten om den strijd aan te binden.

Mijne heeren ridders, wij hebben Uw welhaast vergeelden handschoen reeds lang opgenomen. Uw lans zal inderdaad gebroken worden en wel op Vrijdag 15 Maart e.k. te middernacht. Het strijdtoneel zij de Sociëteit „Phoenix”, het wapen de kruik.

De redacteuren van het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps „De Spiegel”.

In deze phase van het debat achtte een zeer geacht oud-lid het moment gekomen om op te staan en uit te roepen: „Mijnheer de President”. Om kort te gaan, hij snapte er niets van en het was allemaal waanzin en de schuld van het H.S.C. en van de generalissima, die dan ook beide gemeden dienden te worden als vlooiën. Dit betoog vond zoo'n algemeene instemming dat staande de vergadering besloten werd om een telegram te zenden aan een nog nader door den Senaat te bepalen instantie.

Sindsdien is het universitaire traditie dat er in de maand Februari moeilijkheden zijn.

G. M.

dans, gratie, gebaar, trillen van de vingers, glinsteren van juweelen, van dans en nog eens dans, de een na de ander. Eerst ridders op paarden, vergezeld door jonkvrouwen met hooge, puntige mutsen, tovenaars met groote sterren en een dans. Dan markiezinnettes en Fransche hertogen en een dans. Daarna een dans en nog een. Telkens luide toegejuichd door het publiek. „Een uitgelezen publiek”, zei Jasper, al buigend, tot zichzelf. „Het was een excellent idee om de studeerende jongelui te betrekken in mijn plannen; ik had niet gedacht, dat ze zooveel opgang zouden maken.”

Hij boog weer, toen er luide werd geroepen van bis! bis! na afloop van een Gavotte. Tijdens de Quadrille nuttigde hij een glaasje advocaat en wisselde eenige vriendelijke woorden met een Bestuurslid, dat helaas bleek te zijn ingedut.

„Edoch reeds schalden bazuinen en juichten klaroenen; de klanken schudden als rijpe kersen in de lucht”, citeerde vlot K. O. Pietekort, maar met één slag van de pauk was het stil. In die stilte keek Jasper snel om zich heen, hij zag vele mensen, vooral eerstejaars, maar de schrik sloeg hem om het hart, toen hij nergens zijn besten medewerker kon ontdekken, Arie Westra. Waar was hij? Trouwens waar was Fietje?

(Wordt vervolgd.)

Nog nooit is op een vergadering van de Delftsche Studenten Debating Club de debatmentaliteit zoo levendig geweest als op de 22 Februrari j.l. gehouden bijeenkomst, waarin Prof. W. Banning sprak over „Het Christendom en de vernieuwing van ons volksleven”. Zelden ook hebben de aanwezigen kunnen genieten van een dermate helderen betoogtrant en openhartige, onbevooroordeelde beantwoording der gestelde vragen, als dezen avond.

Het is altijd tamelijk moeilijk en soms volkomen ongewenscht of onnoodig om sprekers te toetsen op hun optreden, maar niettemin is de laatste vergadering van de D.S.D.C. waarschijnlijk juist daardoor zoo bevredigend verlopen, omdat wederzijds (in ieder geval bij Prof. Banning) aanwezig waren de essentiele voorwaarden voor een fair debat: zelfbeheersching en geestdrift. Dat tevens de voorzitter zich langzamerhand een zekere vaardigheid in het spreken en het tijdig plaatsen van juiste complimenten heeft eigen gemaakt, zullen weinigen durven te ontkennen.

G. M.

VEREENIGINGEN

Delftsche Studenten Debating Club.

Alle belangstellenden worden er aan herinnerd dat Woensdag 6 Maart des avonds 8 uur in de Aula der T.H. de heer Schouten zijn discussie zal voortzetten. Alle debaters zullen hier een antwoord krijgen en dienen dus allen te komen.

P. J. MUYSKEN, Secretaris.

D.S.R.V. „LAGA”

Op Vrijdag 8 Februari j.l. heeft het Bestuur van de D.S.R.V. „Laga” zich na het uittreden van den heer R. A. Brzesowsky als volgt samengesteld:

P. TH. ECKENHAUSEN, President.
K. F. VALKEN, Secretaris.
E. H. VAN BROEKHUIZEN, Thesaurier.
H. P. VERSCHUUR, Commissaris A.
J. VAN DER HOEVEN, Commissaris B.

Namens het Bestuur,
J. VAN DER HOEVEN, Vice-Secretaris (B).

D.S.S.G. & A.V. „Odin”

Het bestuur van de D.S.S.G. en A.V. „Odin” maakt bekend, dat er gelegenheid bestaat voor het beoefenen van Jiu-Jitsu in het gymnastieklokaal aan de Rotterdamscheweg, des Maandags van 5—6 uur.

De onkosten bedragen f 6,— per vier lessen. Voor opgave en nadere inlichtingen vervoege men zich bij den commissaris B, den heer W. H. L. van Helsdingen, C. Fockstraat 29, Tel. 2765.

Namens het Bestuur:
J. M. HEIJNING, Secretaris.

„ACADEMIA”

Boekhandel en Antiquariaat
voor Techniek-Wetenschap-Kunst
OUDE DELFT 101-103, DELFT, TEL. 1776.
NAAST HOOFDGEBOUW T.H.

BESTELLINGEN op wetenschappelijke, Engelsche en Amerikaansche boeken en tijdschriften kunnen nog in beperkte mate door ons worden aangenomen

D. S. H. C.

Hockey-Interacademiale.

Op Dinsdag 5 Maart a.s. zal op de terreinen „Roggewoning” bij Wassenaar een Hockey-Interacademiale worden gespeeld. Behalve alle erkende Corpora zijn ook Wageningen en Rotterdam uitgenoodigd een elftal af te vaardigen; Delft zal door twee elftallen vertegenwoordigd zijn.

Besloten is te spelen in twee pools van een halve competitie elk, terwijl de winnaars der pools in een finale tegen elkaar uitkomen; er zal nu tijdens de voorwedstrijden op drie velden tegelijk worden gespeeld: A, B en C. Duur der wedstrijden 2 x 20 minuten.

Na langdurig loten is men tot de volgende indeelingen en speeltijden gekomen:

POOL I

	Leiden	Utrecht	Delft II	Rotterdam
Leiden	—	—	—	—
Utrecht	12.30 A.	—	—	—
Delft II	11.30 A.	13.30 B.	—	—
Rotterdam	13.30 A.	11.30 B.	14.30 A.	—

POOL II

	Amsterdam	Delft I	Groningen	Wageningen
Amsterdam	—	—	—	—
Delft I	14.30 C.	—	—	—
Groningen	13.30 C.	11.30 C.	—	—
Wageningen	12.30 C.	14.30 B.	12.30 B.	—

FINALE:

Winnaar I—Winnaar II; aanvang 15.30 uur.

Na afloop der wedstrijden zal de gezelligheid verplaatst worden naar de Societeit „Phoenix”, alwaar het diner zal worden gebruikt door spelers en een beperkt aantal belangstellenden, waarna de avond op de gebruikelijke wijze zal worden doorgebracht.

Daar het niet mogelijk is voor spelers uit Groningen en Wageningen op denzelfden dag huiswaarts te keeren moeten zij in Delft ingekwartierd worden, Groningers zullen zelfs voor twee nachten kwartier moeten worden verleend. Ieder, die plaats heeft voor één of meer gasten wordt verzocht daarvan terstond mededeeling te doen aan ondergeteekende.

Namens het Bestuur,
J. N. VAN HALL, Secretaris.

D.S. Filmkring.

Het bestuur van de D. S. Filmkring maakt bekend dat de film **STUDENT RAZUMOFF**

op 5 en 6 Maart a.s. zal worden vertoond. Plaatskaartenverkoop zal plaats hebben op 4 en 5 Maart ter Societeit „Phoenix”. De toegangsprijs bedraagt 50 cent.

REPETITOREN

Dr Ir C. J. D. M. Verhagen n.i. Botaniestraat 30, Delft.
Repeteert en tenteert Natuurkunde.

Ir O. L. Donker, van Leeuwenhoeksingel 40, Delft.
Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica, Electrotechn. B.C.

H. A. Lauwerier Lindestraat 2, Den Haag.
Repeteert Wiskunde P₁ en P₂.